

דעם רבינ'ס

איכס

איינערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דער ריינער קוואל

טייערע קינדער, דער יום טוב פורים איז שוין אריין אין אויז, מיר האלטן שוין נאכן מגלה ליינען. מיר האבן באקומען א ליכטיקייט פונעם גרויסן רבי'ן, וואס שטייט איין ביי מרדכי אינעם יום טוב פורים. אויז האבן זוכה געווען צו מקיים זיין מצות מתנות לאביזנים, די הייליגע סעודות פון יום טוב, געגעבן משלוח מנות פאר אונזערע חברים און נאנטע, און וויפיל זענען מיר געגאנגען טענצעלעך - פאטשן מיט די הענט, טאנצן מיט די פיס, אז אלע דינים זענען בעז"ה געווארן זיס!

יעצט שטייען מיר שוין ביים שבת פרה. מיר אלע ווייסן אז דער פרה אדומה קומט פאררעכטן די זינד פון דעם עגל וואס די אידן האבן געמאכט, און מיר ליינדן נאכאלץ פון דעם חטא ביז היינט. אבער דער אויבערשטער האט אויף אויז רחמנות געהאט און געגעבן א תיקון זיך צו רייניגן פון דעם חטא. דער הייליגער רבי איז אויז מגלה (תורה ע"ד ח"ב), אז דוקא נאך פורים ליינט מען די פרשה פון פרה, פון 'פור' ווערט פרה, ווייל דורך פורים איז מען זוכה צו א טהרה. און אויך, פורים איז שוין אויפן וועג צו פסח, אז מען זאל קענען זיין נזהר פון חמץ און זוכה זיין צו ריינקייט, מען זאל קענען עסן דעם קרבן פסח נאך דאס יאר אין ירושלים. (ע"פ לקוטי תפלות)

ה' אלקיך, מיט שרעקליכע קולות וברקים, אלע הימלען האבן זיך געעפנט, דער באשעפער האט זיך מגלה געווען פאר אידן אויף אן אופן וואס איז קיינמאל בעפאר נישט געווען און יעצט לויפן זיי און ברענגען גאלד צו מאכן דערפון א קעלבלעלע!! קען נאך היינט אויך געשען אזא זאך?! אז מען זאל זיך פארקויפן פאר אן עגל און פארגעסן חס ושלום אז ס'איז דא א באשעפער און א גרויסער צדיק וואס איז אויז מגלה די אלע שיינע און זיסע תורות!

לאמיר זען וואס דער הייליגער רבי זאגט אויז אין תורה ס"ב. דער רבי זאגט אז פאקטיש זעט מען אז די וועלט פירט זיך מיט א סיסטעם. דער פליישגער אויג זעט אז די וועלט פירט זיך דורך די מזלות, דורך ביזנעס, דורך דאקטוירים, עצה געבערס, געשעפטן, א.א.וו. עולם כמנהגו נוהג. פארהאן געוויסע מענטשן וואס טראכטן, 'אויב די וועלט פירט זיך דורך די אלע מענטשן, איז לאמיר זיי דינען, לאמיר נאכלויפן דעם מענטש וואס איז חס ושלום כאילו, א פארמיטלער צווישן מיר מיטן אויבערשטן. פונקט אזוי ווי די אידן האבן געמיינט ביים עגל ווען זיי האבן געזאגט, "אשר ילכו לפנינו" (שמות ל"ב), די אידן האבן געוואלט אן אמצעי - א פארמיטלער.

זאגט דער רבי אז היינט פאלן פיל מענטשן דורך מיט דעם טעות און מאכן א פארמיטלער פון די 'סבות' וואס ברענגען

טייערע קינדער, לאמיר צוזאמען טראכטן: 'וויאזוי קען זיין אז די אידן וואס האבן ממש יעצט געהערט פון אויבערשטן אליין די ווערטער, 'אנכי פרנס השבוע נתנדב ע"י ידידיו הר"ר יואל פוקס הי"ו מנהל ת"ת ברסלב בית שמש לרגל אירוסי הבת למול טוב

דעם מענטש געלט אדער רפואות, עצות א.א.וו. דאס מיינט אז זיי גלייבן אין באשעפער אבער זיי גלייבן אויך אז מען מוז האבן א סבה צו קענען האבן פרנסה און זיי זאגן אז דער עיקר איז צו מאכן ביזנעס אן דעם קען חס ושלום דער באשעפער נישט געבן קיין געלט פארן מענטש.

אזוי אויך ליגן זיי שטענדיג אין רפואות און לויפן נאך דאקטוירים, כאילו חס ושלום אז אן מעדיצינען קען דער אויבערשטער נישט העלפן דעם קראנקן. זאגט דער רבי: 'ניין, ס'איז נישט ריכטיג, ווייל דער אויבערשטער איז סבת כל הסבות, מען דארף נישט קיין שום סבה, פון די אלע זאכן וואס מען האט אויבן דערמאנט, וואס דארף מען יא? מען דארף אמונה, גלייבן אין אויבערשטן אליין און נישט מאכן אן עיקר פון די סבות.'

מיר ווייסן אלע אז דער אויבערשטער האט געפירט אזוי אז מען מאכט השתדלות צו ברענגען פרנסה און א השתדלות פאר רפואה, אבער דער מח זאל נישט מאכן קיין עיקר דערפון, נאר אונזער מח זאל מאכן א עיקר פון אמונה, רעדן צום אויבערשטן, בעטן פון באשעפער אונזערע עלטערן זאלן קענען ברענגען ברייט פרנסה, אידישע קינדער זאלן זיין געזונט, מען זאל נישט דארפן לויפן צו דאקטוירים. און דער עיקר, טאקע מאכן די אלע תפלות פאר מען דארף נאך אנקומען צו די אלע זאכן.

דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט די עצה פון תפלה, דאס איז אזא שטארקע עצה, שטערקער פון אלע מזלות, שטערקער פון די טבע און פון די אלע קאלירן וואס די וועלט מאלט אויס וויאזוי מען דארף זיך אויפפירן און וויאזוי מען ברענגט פרנסה און געזונט א.א.וו.

דער רבי זאגט דארט. באמת, אויב א מענטש וואלט קלאר געוואוסט אז 'מלא כל הארץ כבודו', דער אויבערשטער שטייט געבן דיר ביים דאווענען און הערט דיין תפלה, וואלט ער זיכער געדאוונט מיט א ברען און מדקדק געווען אינזין צו האבן די ווערטער. נאר וויבאלד מען ווייסט נישט מיטן גאנצן הארץ פון דער זאך, דאוונט מען נישט מיט קיין ברען און מען פליעט אריבער דאס דאווענען. דער רבי רופט עס אן, 'אפיקורסות', דאס איז די קשיות מיט וואס דער יצר הרע פארהארטעוועט אונזער הארץ.

דער אויבערשטער זאל העלפן אז מיר זאלן לויפן צום אויבערשטן און דאווענען מיט א ברען און שמחה און אראפנוארפן פון אונז אלע קשיות און דמינות און וויסן אז מען דארף דינען נאר דעם איין איינציגן גאט, דער גרויסן באשעפער און זוכה זיין צו ריינקייט זיך קענען גרייטן צום גרויסן יום טוב פסח.

אונזער משפחה איז געווען אויף וועג צו פארן צו אונזער זיידע/באבע פון אויסלאנד [פאר סבות תשפ"ה]. הערשי האב זייער געוואלט האבן אן עפל. האט ער געזאגט פאר מיין טאטע אז ער וויל זייער שטארק אן עפעלע און מיין טאטע האט אים געזאגט ער זאל בעטן דעם באשעפער. ער האט טאקע אזוי געטון, כאטש נישט זענענדיג קיין שום וועג וויאזוי עס צו באקומען אבער מען האט געגלייבט אז דער

איין אשה לא

זכר האלמסער באווייט וואלנזכר
סאר זיין איבע קינזכר

באשעפער קען שיקן.

דעם, אויף וואס ער האט געענטפערט יא, למעשה איז מײלעך געווארן אנטוישט ווען עס איז געקומען אהיים צופארן און מײן זיידע האט אים עס נישט געלאזט אהיים טראגן...

אבער ער האט אנשטאט דעם אנגעהויבן בעטן זייער שטארק פון באשעפער אז זיי זאלן באקומען א בייזיק, אויף הערשי האט זייער שטארק געבעטן און געהאלטן אין איין פרעגן:

”טאטי פאר וואס געבט

מיר עס נאכנישט דער

אויבערשטער, איך בעט

שוין אזויווי סאך..?”

אבער מײן האט אים

מסביר געווען אז נישט

אייביג באקומט מען עס

גלייך און נישט אלעמאל

באקומט מען עס בכלל, [ווי געברענגט

די משל פון די צוקערלעך אין גליון פרשת תצוה]

ווייל אסאך מאל לייגט דער אויבערשטער אַוועק די

תפלות פאר אנדערע זאכן, א.א.וו.

זאת חנוכה תשפ”ה האט אונזער שכן - וואס האט

זיך געצויגן צו א נייע דירה, אונז געזאגט אז זיי

האבן א בייזיק וואס זיי ווילן נישט מיטשלעפן צו

די נייע הויז, און ער ווייסט אז מײלעך און הערשי

דארפן דאס - ווייל איינמאל האבן זיי געשפילט

מיט דעם אינדרויסן און זיי האבן אויסגעדורקט

זייער וואונטש עס צו האבן, וועגן דעם וויל ער עס

אָוועקגעבן פאר אונז!

למעשה זענען מײלעך און הערשי געווען מער

צופרידן פון דער בייזיק פונעם שכן ווייל אויב

וואלט ער באקומען די בייזיק פון פעטער הערשי

וואלט עס נישט געהאט די גוטע לעקטערס וואס

קומט מיט דעם בייזיק פונעם שכן!!

למעשה זענען מיר געפארן צו א ווייטע שפאציר און אויפן וועג צוריק האט איינער געדארפט ארויסגיין הכנות, און מען האט געזוכט א גאז-סטאנציע אבער מיר האבן נישט געטראפן, ווען מיר זענען שוין געווען כמעט אויפן הויפט וועג האט מײן טאטע געמיינט אז די קומענדיגע גאז-סטאנציע איז נאך זייער ווייט, ווען אין אַמט'ן

אריין האט מען געזען

אז ממש א מינוט צוויי

אָוועק איז דא א גאז-

סטאנציע, און מיר האבן

פלוצלונג באמערקט אז

דערנעבן איז אויך דא א

געשעפט זענען מיר אריין

דארט, [עס איז געווען ממש

פארן צושפארן], און יא! מיר האבן געזען אז זיי

פארקויפן עפל. מיר האבן געקויפט עטליכע עפלעך

און געמאכט אן ערליכע ברכה, מיט א דאנק צום

באשעפער!

* * *

מײן ברודער הערשי און מײלעך האבן זייער שטארק

געוואלט א גוטע בייזיק אבער עס האט געקאסט

זייער טייער און מײן טאטע האט געזאגט אז עס

איז צו א טייערע זאך, אבער אנשטאט דעם זאלן זיי

בעטן פון באשעפער, און הערשי האט געבעטן פון

איינמיטן די זומער.

ווען מיר זענען געפארן קיין אויסלאנד אויף ספּות

האט מײלעך געפרעגט אונזער זיידע אויב ער מעג

האבן די אלטע בייזיק פון פעטער הערשי (וואס

האט שוין נאך איינס - א נייע), און מײן זיידע האט

געמיינט אז ער פרעגט אויב ער מעג שפילן מיט

וואו איז יאסער? #4

אין קורצן פון פריער:

די עלטערן פון יאסעלע ווילן צוריק פארן מיט די קינדער קיין רוסלאנד, דער זיידע באהאלט יאסעלע אין א צווייטע שטאט ביי גוטע אידן ווייל ער וויל דאס קינד זאל בלייבן א איד, די פאליציי נעמט זוכן יאסעלע אין אלע לעכער אבער אן ערפאלג ביז זיי באשליסן צו ארעסטירן דעם זיידן ר' נחמן שטראקס און אלע וועלכע זענען געווען פארדעכדיגט אז זיי האבן א האנט אין דער פרשה.

די פאליציי האבן בארינגלט די קליין בודקעלע און ארויסגעפירט פון שטוב דעם זיידן ר' נחמן וועלכער האט זיך גארנישט קעגנגעשטעלט וויסנדיג אז ער וועט דארפן מאכן די מסירות נפש פאר די ערליכקייט פון זיין אייניקל. מען האט געבונדן ר' נחמן אין קייטן און ארויסגענומען צום פאליציי מאשין, פון אלע זייטן זענען געשטאנען פילע צייטונג'ס שרייבערס מיט זייערע גרויסע פאטאגראפירערס פראבירן אראפצוכאפן א גוטער בילד פונעם גרויסן פארברעכער... ווען ר' נחמן איז געשטאנען נעבן די מאשין אראמגערינגלט מיט וועכטער האט ער זיך פלוצלונג אפגעשטעלט, אויפגעהויבן זיינע אויגן צום הימל און צו אלעמענ'ס וואונדער אויסגעשריגן הויך: "שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד"....

די קאמערעס האבן פאטאגראפירט און די שרייבער'ס האבן דאס מיט איבערראשונג שטיל אפגעשריבן אין זייערע ביכער, מען האט נישט געדארפט זיין קיין גרויסער חכם צון דערקענען אז נישט קיין נידריגער קינדער כאפער ארעסטירט מען דא, נאר עפעס אן אנדערע און אסאך א העכערע זאך צינד אן און שטופט אונטער אט דעם אלטיטשקן אידעלע אין זיין קאמף אויף די אידישקייט פון זיין

לעדערמאן שול

אייניקל.

באלד דערנאך האט מען אריינגענומען ר' נחמן אין פאליציי מאשין, די בלוי רויטע לעמפלעך האבן געווינקען ווען זיי זענען אוועקגעפארן צו די נאנטע פאליציי סטאנציע אין מגרש הרוסים, די פאליציי האט גענומען אויספארשן דעם זיידן צו דערגיין וואו יאסעלע געפינט זיך, אבער דער זיידע האט פארמאכט דאס מויל און נישט ארויסגעלאזט קיין איין ווארט, וויפל זיי האבן פראבירט ארבעטן מיט אלע מיטלען ארויסצושלעפן פון אים עפעס א ווארט איז נישט געאנגען, לאנגע יארן אין די רוסישע טורמע וואו ער איז אריבער שווערע יסורים פון די רוסישע פארשערס וועלכע האבן פרובירט ארויסצונעמען פון אים איינצעלייטן אויף אנדערע אידן האט אים געמאכט פעלזן שטארק, פון מאל פלעגט ער לאכן צום פארשער וועלכע האט אויספראבירט נאך א טאקטיק ארויסצונעמען פון אים סודות און געזאגט: "איין האבן זיך נאך אסאך וואס צו לערנען פון די רוסן... אזוי ווי מען זאגט ליידער קענען זיי בעסער פון אייך די ארבעט..."

דער פרומער עולם אין ירושלים האט אנגענומען זייער שווער דעם ארעסטירן ר' נחמן, דער בית דין פון די עדה החרדית אין ירושלים האט ארויסגעגעבן א צעטל אז אזוי ווי דער זיידע ר' נחמן איז זייער אלט און קראנק איז פאר אים דאס זיצן אין טורמע

שמועסן אז די פאליציי שיקט פארשטעלטע אגענטן זיך צו דרייען אין די פרומע געגנטער צו שמעקן וואו יאסעלע איז האט מען געטראכט א פלאן אים אריבער צו פירן אין די שטילע דערפעלע קוממיות וואס איז ווייט פון געגנט און דאך פרום און ערליך, מיט האפענונג אז דארט וועט יאסעלע קענען האבן אביסל מנוחה אויף א לענגערע צייט.

אומר ועושה יאסעלע איז אריבערגעפירט געווארן קיין קוממיות און אויך דארט ווייטער געבליט אין רוחניות און גשמיות די פאמיליע וועלכע האבן אים אויפגעהאלטן האבן אים געדאג'עט אלע זיינע געברויכן, מיט דעם האבן די אידן וואס האבן ארומגעארבעט די פלאן געוואוסט אז דאס איז נאך א צייטווייליגע הילף ווייל יעדן טאג קען זיך איינער דערוויסן און דערציילן עפעס א ווארט און די פאליציי וועלן שוין קומען כאפן יאסעלע, דעריבער האבן זיי פארשטאנען אז מען דארף טרעפן א וועג ארויסצופירן יאסעלע אינדרויסן פון לאנד, וואס ווייטער אלץ בעסער... אבער ווי קען מען דאס באווייזן? אויב וועט מען נאר ברענגען יאסעלע צום גרעניץ איז דאס ממש אזוי ווי זיך אליין אריינווארפן אין זייערע הענט, מען מוז טרעפן דא עפעס א קליגערע פלאן ווי אזוי אים אריבערצושמוגלען פון לאנד, צודערצו נאכן פלאנירן א שיינע פלאן דארף מען טרעפן איינער וואס איז גרייט זיך איינשטעלן און טון אזא זאך, ווער וועט וועלן?

המשך קומענדיגע וואך בעז"ה

בעזרת השם יתברך יום שלישי, ב' חול המועד פסח הנהלי

אין שוועצער ביה שמושי

ווי א גזר דין מוות ח"ו דעריבער בעטן זיי דעם עולם אויסצואגן תהילים און בעטן דער באשעפער זאל אים אויסלייזן ווי אמשנעלסטן.

דורכאויס די גאנצע צייט וואס די וועלט ברענט און קאכט און יעדער איינער זאגט זיין דעה וועגן יאסעלע, איז יאסעלע אליין אריבער אן אייגענער גלות, אין אנהייב איז ער געווען ביי א משפחה אין ראשון לציון אבער נאך צייט האבן די עסקנים מורא געהאט אז די פאליציי וועלן געפינען זיין באהעלטעניש האט מען אים אריבערגעפירט קיין בני ברק ביי א ווארעמע משפחה וואס האבן אויך נישט געוואוסט ווער דאס קינד וואס שטייט איין ביי זיי איז, אסאך גדולי ישראל פון יענע צייט זענען געווען בסוד הענינים, אזוי ווי דער סטייפעלער זצ"ל און הרה"ג ר' יעקב לאנדא זצ"ל אזוי אויך הרה"ג ר' בנימין מענדלסאן זצ"ל דער רב פון קוממיות און נאך.

יאסעלע אליין האט מיטגעשפילט די שפיל אין יעדע פלאץ וואו ער איז אנגעקומען, ער האט געדענקט וואס דער זיידע האט אים געזאגט אז מען פראבירט אים ראטעווען מען זאל אים נישט אראפפירן פון אידישן וועג, עס זענען געווען אידן וועלכע האבן געזעהן יאסעלע'ן קומען דאווענען אין

לעדערמאן שול אין בני ברק צוזאמען מיט די משפחה וואו ער איז איינגעשטאנען אזוי ווי ער וואלט געווען איינער פון זיי, מיט די צייט האט מען געהערט

פ א ק מ פ צ ט ע א ו ו א א ס צ פ ע ב כ
 ט ו ע מ ג צ נ ז ה י י ל י ג ע ר ד ו ז
 ק נ ב א ה ל פ ת ר ז ט ד ה מ י נ א ו א
 ח ק ר צ א ז א ע ח ל נ י ש צ א ס ר ע ו
 נ ת ע ע ט י ק ל א ר ע י ד נ ר ה פ ל י
 ע פ ז ג ל ר ו מ נ ט ר נ ב י ו א ת ט פ
 נ ו ט ב ע ע נ ז ו ז ב מ ד מ י ט ה ד פ
 ע נ ל ט ר ו ג א א ו י ב ע ר ש ט ע ר י
 ו ג ש ד א ע כ ס ו י ג ד ב ר ע נ ג ט ר
 ו ע ש ט י י ט ע י נ ו ע פ פ ד א ל ע נ
 א ו פ ו נ ו ל ר י ו ז ו ו ו א ל ט ט י
 ד ו פ ו ע י ע ז ע כ א ט א ו ר ש ל מ פ
 נ ע ב נ ס ד נ כ ב ו ד ו נ ע א א כ ק ת
 נ נ ר ט ד י ב ר י כ ו ש כ ו ו ד ה ו
 ר א ה ח א ר ו א י ז ט י צ ו ז ק ס נ ל
 י ע ק ר א ט ש א מ נ ז ה ע ט ד ע ר ט ז
 ל פ ו נ ו י ס ס ע ת ק ל ר מ א ח ג מ מ
 א ז ד ר נ נ ע מ י ש א ע י צ ס י ל פ ק
 ק כ ת פ ל ה ל מ ד ג ה ט נ ו ו א ד ע ג

טרעף די ווערטער
 אינעם קעסטל, מען
 קען גיין אויך אלע זייטן
 אזוי אויך טרעף די ווע-
 רטער אינעם היינטיגן
 גליון אין איינע פון די
 מעשיות

דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט די עצה פון תפלה, דאס
 איז אזא שטארקע עצה שטערקער פון אלע מזלות, שטערקער פון די טבע
 און פון די אלע קאלירן וואס די וועלט מאלט אויס וויאזוי מען דארף זיך
 אויפפירן און וויאזוי מען ברענגט פרנסה און געזונט.
 באמת איב א מענטש וואלט קלאר געוואוסט אז 'מלא כל הארץ כבודו',
 דער אויבערשטער שטייט געבן דיר ביים דאווענען און הערט דיין תפלה,
 וואלט ער זיכער געדאוונט מיט א ברען און מדקדק געווען אינעם צו האבן
 די ווערטער. (לויט תורה ס"ב)

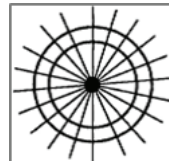

ה - המשך דער 'צדיק' וואס איז אויף אים ארויפגעפאלן 'עצבות'

[אות ה] און דאס צו פארשטיין [דארף מען וויסן]: אז ס'איז באוואוסט: אז דער דאזיגער 'גשמיות' דיגער וועלט, איז נאר א 'מיטל פונקט' אינמיטן די 'גלגלים', ווי ס'איז ערקלערט דורך די 'בעלי-תכונה'! [הקמת אסטרנאמיע, די גאנג פון די זון, לבנה, און שטערנס - זעה: 'רמב"ם' הלכות קדושה-חדש; ספר-הבית; ספר-התכונה פון רבי חיים וויטאל!] - און פלשפן קעגן די 'עולמות-העליונים', ווערט די 'אנצע וועלט' זיכער נישט באטראכט, מער ווי א 'פינטעלע'!

און ס'איז באוואוסט: אז אלע 'שטריכן' וואס דו וועסט ציען פונעם 'מיטל פונקט' - זענען זייער נאנט ביים 'פונקט', איינס צום אנדערן! און ווי מער זיי דערווייטערן זיך פונעם 'פונקט', ווערן זיי מער דערווייטערט איינס פונעם אנדערן!

און אזוי אויף ווען די 'שטריכן' דערווייטערן זיך גאר אסאך פונעם 'פונקט', דערווייטערן זיך דאן אויף די 'שטריכן' איינס פונעם אנדערן, גאר

שטארק! כאטש וואס אונטן ביים 'פונקט' זענען זיי נאנט איינס צום אנדערן - אזוי ווי עס צייגט דאס דאזיגן בילד:

קומט אויס: אז אויב וועט

ער זיך אויסמאלן אין זיינע געדאנקען: ווי עס ווערן געצויגן 'שטריכן' פון דעם 'אונטערשטן' וועלט, אפילו נאר ביז די 'גלגלים' - קומט דאן אויס: אז אפילו אויב ער גייט נישט אוועק פון זיין פלאץ, נאר [אזוי ווייניג] ווי א 'פאדעם' - פונדעסטוועגן: דארט אויבן ביי די 'גלגלים',

ווערט ער דערווייטערט פון דעם [ערשטן] פלאץ וואו ער איז דארט געווען פריער, קעגנאיבער זיין קאפ - ווערט ער יעצט דערווייטערט 'עטליכע טויזנטער מייל', לויטן שאץ פון דאס גרויסקייט פונעם 'אויבערשטן גלגל' קעגנאיבער דעם 'אונטערשטן וועלט', ווי באוואוסט! - ווייל ס'איז דארטן אריינגעזעצט [אינעם גלגל], 'שטערנס', גאר אן קיין צאל, און יעדן 'שטערן' איז בערך אזוי גרויס ווי דער 'דאזיגער וועלט', און נאך גרעסער! [זעה נאך אין 'לקוטי-הלכות', ערביי-תחומין ה, כ].

[אות ו] פלשפן ופלשפן ווען ער וועט זיך אויסמאלן אין זיינע געדאנקען: ווי די 'שטריכן' ווערן געצויגן ביז די 'עולמות-העליונים' - וואס אלע 'גלגלים', זענען גארנישט קעגן זיי! - קומט אויס: אז ס'איז נישט דא קיין שאץ צו די 'ווייטקייט' [העכערקייט] וואס ער האט זיך דערווייטערט [העכער געווארן] דארט אין די 'עולמות-העליונים', דורך א קליין פיצעלע 'ווייטקייט' [העכערקייט], אפילו בלויז 'ווייניגער ווי א האר' וואס ער האט זיך דערווייטערט [גערוקט העכער] און אנועקגעגאנגען, פונעם פריערדיגן פלאץ!

ווייל אפילו אויב דא אין דעם 'אונטערשטן' וועלט, האט ער זיך נישט דערווייטערט און געגאנגען [העכער], נאר בלויז 'ווייניגער ווי א האר'! - וואס אין זיינע אויגן איז ער גארנישט ווייטער געגאנגען [גארנישט גערוקט העכער]! ווייל דאס קען דאך נאר דער אייבערשטער אליינס אפשאצן! - מיט דעם אלעמען: דארטן אין די 'עולמות-העליונים', איז ער דערווייטערט

[העֵכֶר] גֵּוּאָרְךָ עֵטְלִיכֶע טוֹיזְנֶטֶר עוֹלְמוֹת
און מײל!

און כּל־שֶׁפֶן וּפְל־שֶׁפֶן ווען דער מענטש גייט
׳אײן מײל׳ אָדער ׳עֵטְלִיכֶע מײל׳ אין ׳עבֹד־ת־
השם׳! דעמאלט איז: ״עין לא ראתה״ וכו׳
[עֵשָׂה לִמְחַפָּה לוֹ] [יִשְׁעִיָּה סד, ג]! ״קײן שום אויג,
חוץ דער אײבערשטער אליינס - קען נישט
זעהן דאס גוטס וואס ער וועט מאכן, פאר די
וואס האפן צו אים״!

(אין ׳חײ־מוהר׳ן׳ סה, שרייבט רבי נתן ז״ל:
די מעשה פונעם צדיק וואס איז איינמאל
אריינגעפאלן אין א ׳גרויסן עצבות׳ וכו׳, וואס
איז געשריבן אין ׳ספורי־מעשיות׳ פונקט ווי
אײך האב דאס געהערט פונעם רבי׳נס מויל -
האב אײך געהערט פון איינעם פון ׳אונזערע׳
לייט: ״אז ער האט געהערט דעם ׳דאזיגן
מעשה׳ פונעם רבי׳נס מויל, אין אביסל א
׳אנדערן נוסח״! - און אויך אינעם ׳סיפור־
המעשה׳ איז געווען אביסל א ׳ענדערונג׳ וכו׳!

אז עס איז געווען א צדיק, וואס איז געווען אין
זייער א גרויסע מדריגה - וואס ער איז געווען
פון די ׳בעלי השבֹן־הנפש׳, וואס יעדן טאג
האט ער זיך געמאכט א ׳השבֹן־הנפש׳: ״צו
ער האט דעם היינטיגן טאג, ריכטיג געדינט
דעם אײבערשטן בשלמות, לויט זיין שטייגער
שטענדיג!״ - און ער האט אויסגערכנט די
זאכן וואס ער האט געדארפט טוהן אין דעם
היינטיגן טאג! און ער האט געפונען: אז ער
האט נישט יוצא געווען יד־חֹבְתוֹ בשְׁלִימוֹת
אינעם דאזיגן טאג!

לְמִשָּׁל: ער האט געדארפט ארומגיין אין
שטוב ׳אהין און אהער׳, אזויפיל מאל וויפיל
ער האט געדארפט לויט זיין ׳הויכן השגה׳!
- און אין יענעם טאג איז ער נישט אזויפיל
ארומגעגאנגען אין שטוב, ווי עס פאסט לויט

זיין מדריגה!

און דורכדעם איז ער זייער אראפגעפאלן אין
זיינע געדאנקען - ביז ס׳איז אים שוין נישט
מעגליך געווען זיך אויפצולעבן! - ביז ער האט
זיך מחיה געווען מיט דעם וואס ער האט זוכה
געווען: ״שלא עשני גוי״, ״באשפער, אײך
דאנק דיר, אז דו האסט מיר נישט באשאפן
קײן גוי״!

[שרייבט רבי נתן]: און פון דעם וועסטו
פארשטיין: די מעלה און די גרויסקייט פונעם
דאזיגן צדיק, ווי גרויס ער איז געווען - אז ער
האט געהאט אזא הויכע עבודה מיט דעם וואס
ער איז געגאנגען ׳אהין און אהער׳ אין שטוב!
- אז ווען ער האט נאר אביסל פארמינערט פון
דעם דאזיגן עבודה, לויט זיין דיעה, האט ער
זיך אזוי שטארק מצער געווען - ביז ער האט
זיך שוין כמעט נישט געקענט אויפלעבן מער
- ווען נישט וואס ער דערמאנט זיך פון: ״שלא
עשני גוי״!

זעה און פארשטיי און קוק: די ׳עבודה פון
די צדיקים׳, און זייער ׳צער׳, אויף זייער
פארמינערונג אין ׳עבודת־השם׳ - ביז ווי ווייט,
ביז ווי ווייט, דאס דערלאנגט! - אשְׁרֵי לָהֶם!
וואויל איז צו זיי!.

(רבי נתן ז״ל שרייבט אין ׳לקוטי־הלכות׳, פסח ט,
טו: דער עיקר ׳נפילה׳ וואס דער מענטש פאלט
אראפ, איז צוליב ׳גדלות׳ [גאון] - אז ס׳פאסט אים
נישט צו טוען אזא ׳עבודה׳ און ׳פלאג׳, בשעת ווען
ער האט נאך גארנישט אויפגעטוהן! - אָבער דער
וואס זוכט דעם ׳אמת׳, זאָגט בײַ זיך אין האַרצֵן: אז
צוליב ׳אײן פינטעלע פון ׳אײן איינציגן געטליכך־
שײן׳, איז ווערד דאס גאנצע פלאג בכפֿל־כפֿלים!
- און אזוי־ווי דער צדיק וואס האט זיך דערפֿרייט
דורך ״שלא עשני גוי״!.

ו - צוויי סארט פאלאצן

קיינ מצרים" [זענען געווען זיבעציג נפשות] - דאס הייסט: אז פון די [איינציגע] נפשות, איז געווארן דערפון 'בית יעקב'! [א גאנצע שטוב פון יעקב] - דאס הייסט: 'א וואוינונג' ס'פלאץ, צום 'אמת', וואס דאס איז די בחינה פון 'יעקב', ווי עס שטייט (מכא ז, כ): "תתן אמת ליעקב".

[אות ב] אבער זאלסט וויסן: אז אנטקעגן דעם [קניפ פון אמת], איז פארהאנען א 'קניפ פון רשעים' - אז עס נעמען זיך צוזאם אסאך 'נפשות פון רשעים', און ס'ווערט פון זיי א 'שטוב' און א 'וואוינונג' צו דעם 'שקר'.

און אויף דעם ווארנט דער נביא (ישעיה ח, יב): "לא תאמרו קשר לכל אשר יאמר העם הזה קשר", "איר זאלט נישט זאגן א ס'איז א בונד, אויף אלעס וואס דער פאלק זאגט אז ס'איז א בונד" [רש"י: אויף א 'בונד פון רשעים' זאגט נישט די תורה "אחרי רבים להטת"] - ווייל (סנהדרין כו): "א בונד פון רשעים, ווערט נישט גערעכנט".

און אויף דעם שטייט (שמות כג, ב): "לא תהיה אחרי רבים לרעת", דו זאלסט נישט נאכגיין נאך 'רוב דיינים' אויף שלעכטס [אז ביי שלעכטס גייט מען נישט נאך רוב].

[אות ג] און: צווישן די צוויי אויבנדערמאנטע סארט 'בתים' [שטיבער פון 'אמת' און 'שקר'], קען מען זיך טועה זיין - דאס הייסט: צווישן דעם 'אמת' מיטן 'שקר'! - ווייל דער 'שקר' פראבירט זיך צו פארגלייכן צום 'אמת' [אז ס'זאל אויסקוקן די עלבע] - ווייל אויף דארט איז פארהאן א 'בונד' פון 'אסאך נפשות' צוזאמען, און דער מענטש קען זיך נארן, און ער ווייסט נישט 'וואו דער אמת איז', און צו-וואו ער זאל זיך דערנענטערן!

און זאלסט וויסן: אז דורך די 'מצוה פון

[אות א] זאלסט וויסן: אז ס'איז פארהאן 'צוויי סארט פאלאצן'! - און 'ביידע פאלאצן' זענען [ממש] גלייך, איינס צום אנדערן. אין איינס וואוינט א 'קעניג', און אין דעם אנדערן וואוינט א 'קנעכט'! - און זיכער באמת: איז פארהאן א גרויסן חילוק, צווישן דעם 'פאלאץ פונעם קעניג' און דעם 'פאלאץ פונעם קנעכט'! - נאר פונדעסטוועגן קען מען זיך זייער טועה זיין צווישן זיי!

ווייל עס איז פארהאן א 'קשר' [קניפ] וואס אסאך נפשות בינדען זיך צוזאמען, ביז ס'ווערט פון זיי א 'הויז' און א 'פאלאץ'! - ווייל זיי בינדען זיך צוזאמען איינער מיט נאך איינעם, און נאך איינער מיט אן אנדערן - ביז ס'ווערט פון זיי א 'יסוד' [גרונדשטיין]! - און נאכדעם ווערט פון זיי א 'אוהל' [געזעלט]! - ביז ס'ווערט אויפגעבויט פון זיי א 'הויז' און א 'וואוינונג'!

און דער 'דאזיגער וואוינונג', איז א 'וואוינונג פארן אמת'! - און ווען מ'דארף זוכן דעם 'אמת', זוכט מען דאס אינעם 'דאזיגן וואוינונג'! - דאס הייסט: אינעם דאזיגן אויבנדערמאנטן 'קניפ פון די צוזאמענבינדענע נפשות', וואס פון זיי ווערט אט דער 'דאזיגער וואוינונג פארן אמת', ווי אויבנדערמאנט!

און דעריבער האט די תורה געהייסן (שמות כג, ב): "אחרי רבים להטת", "אז ביי א 'משפט' דארף מען גיין נאך רוב דיינים" - ווייל וויבאלד עס בינדען זיך צוזאם אסאך מענטשן, געפינט זיך דארט זיכער דעם 'אמת', ווי אויבנדערמאנט!

און דאס איז דער בחינה פון (בראשית מו, כז): "כל הנפש הבאה לבית יעקב" [כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים], "אלע נפשות פון יעקב'ס שטוב וואס זענען געקומען

“אז תבין יראת ה’, ודעת אלקים תמצא” (שם פסוק ה), “דענסקמאל וועסטו פארשטיין יראת־השם, און דאס געטליכע וויסנשאפט וועסטו געפונען”.

און זיכער ווייסטו און דו פארשטייסט וואס איך בין דיר מרמז – ווייל דעם עגנן פון דעם פאלאץ פון אמת, איז אביסל ערקלערט אין סוף ספוריי־מעשיות [ווי אויבנדערמאנט] – אבער באמת ווייסטו גארנישט. (זעה נאך אין

לקוטי־הלכות, ברפת־השחר ג, יא)

[תניי־מזהרין סו (צום שיחה פון די צוויי סארט פאלאצן, אין סוף ספוריי־מעשיות): ווען מען דינט השם־יתברך, און מ’איז נאך אלץ אין די בחינה פון עבד’ (זעה לקוטי־מזהרין ח”ב תורה ה) – איז מען נאך אלץ אין די בחינה פון ארור’ חס־ושלום.

און ס’איז אויף פארהאן ביי די קדושה, א בחינה פון עבד’, דאס איז די בחינה פון (דברים לד, ה; יהושע א, א): “משה עבד ה”.

און זאלסט וויסן: אז ס’איז פארהאן א מצוה, וואס דורך איר גייט מען ארויס פון די בחינה פון עבד’ – דאס איז די מצוה פון פדיון־שבויים’.

פדיון־שבויים, איז מען זוכה צו פארשטיין [די חילוק] צווישן די צוויי דאזיגע אויבנדערמאנטע שטיבער, צווישן אמת’ און שקר’, צווישן א קעניג און א קנעכט’.

ווייל שקר’ איז די בחינה פון א קנעכט’, די בחינה פון ארור’ – די בחינה פון (בראשית ט, כה): “ארור כנען עבד עבדים” וכו’, “פארשאלטן זאל זיין כנען, א עבד צו עבדים” [זאל ער זיין].

[עלים־לתרופה, אור ליום ו’ ערב שבת־קדש ויגש תקפו: וואס זאל איך דיר זאגן מיין ברודער, אביסל ווייסטו וואס טוט זיך אין מיין הארץ, מער פון דעם קען מען נישט ערקלערן בכתב.

אויב דו ווילסט דעם נקודת־האמת, “אם תבקשנה כפסך וכמטמונים תחפשנה” (משלי ב, ד), “אויב דו וועסט דאס זוכן אזוי ווי מ’זוכט זילבער, און אזוי־ווי מ’זוכט באהאלטענע אוצרות וועסטו דאס זוכן” – זאלסטו זוכן דעם אמת’ אינעם פאלאץ פונעם אמת’ (ווי אויבנדערמאנט), וואס דאס ווערט געבויעט דורך אנשי־אמת, דורך ביעל־אמת’.

המשך פון די לעצטע זייט

ראטעווען פון א נישט ריינע בליק, א ראייה וואס אונזערע חכמים ווילן מיר זאלן זיך דערפון היטן. מיר וועלן בעצרת השם משתדל זיין מיט אלע כוחות נישט צו גיין אויף ערטער וואו עס געפינען זיך מכשולות, און פארמאכן אונזערע אויגן פון צו זען שלעכטס. (ע”פ כוכבי אור סיפורים נפלאים).

לויט די מעשה וואס דער הייליגער בעל שם טוב האט דערציילט קען מען זיך לערנען די וויכטיגקייט פון זיין געווארנט צו היטן די אויגעלעך. ווען א איד האט א נסיון, ער געפינט זיך אויף אן ארט וואס איז נישט אפגעהיטן און ריין, דארף ער זוכן און פרוון אלע סארט מיטלען אויף דער וועלט צו פארמאכן זיינע אויגן און זיך

לאמיר זיך פאר הערו

די שיהות פון נאך ספורי מעשיות (4)

- ג. דורך וועלכע מצווה זאגט אונז דא דער רבי, איז מען זוכה צו וויסן די חילוק צווישן זיי?
 - ציצית
 - תפילין
 - פדיון שבוים
- ד. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
 - יא
 - ניין
 - איך האב געוואלט

- א. ווער וואוינט אין די צוויי פאלאצן?
 - אין ביידע וואוינען קנעכט
 - אין ביידע וואוינען קעניגן
 - אין איינע וואוינט א קעניג אין איינע א קנעכט
- ב. איז דא א חילוק צווישן די צוויי פאלאצן?
 - זיי זעען אויס די זעלבע
 - באמת איז דא גרויסע חילוק צווישן זיי
 - ביידע
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג

טיפער געטראכט

אוואו נאך דערציילט דער רבי אין ספורי מעשיות וועגן א "קנעכט" ?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

- וויפיל מאל ווערט דערציילט אין ספורי מעשיות וועגן א "פערד" ? **9 מאל וועד וויסט וואו?**
- אין די ערשטע מעשה און האט גיבעטן און מען זאל אים געבן אין משך מיט אין פערד
- אין די דריטע מעשה זיי האבן ביי אים גיבן וועט דאס קעטל און די פערד
- אין די אבטע מעשה זיי זענען גיפארן זענען זיי גיקומען צו אין קליין בריקל. איז אראפ גיפאלן א פערד
- אין די ניינטע מעשה דער חכם - האט ער דערזעהן א גרויסע בריקע מיט פיר פערד
- אין די ניינטע מעשה דער חכם מיט זיין חבר - האבן זיי אנגעהויבן צו פארקויפן אין פערד. אין דערנאך ...
- אין די עלעוועטע מעשה דער סוחר האט גידיטן אויף אין פערד
- אין די עלעוועטע מעשה דער בן השפחה - איך בין אהער גיקומען דורך דעם פערד
- אין די עלעוועטע מעשה דער וויל איז אהין אנגיגען נאך אין מענטש. וואס ער האט גידיטן אויף א פערד
- אין די צוועלפטע מעשה זיי זענען צו גיגעט מיט אוי א גרויס שרייט

דער געוויינענער פון די וואך איז הילד החשוב יענקי סולרש, בית שמש די מתנה קען מען נעמען בעז"ה ביים משגיח אין ת"ת ברסלב ב"ש ר' יואל יאראוויטש הי"ו

צום רבינו'ס שנים

ווי זיי וואונדערן זיך: "ווי אזוי קען ער אזוי שיין שפילן? ער איז דאך בלינד און זעט גארנישט? וואס, ער דרוקט אויף די קנעפלעך אן צו זען???"
אין מינוט, ווי אזוי גייט אהיים אליין? און וואס איך פארשטיי נישט - אזוי איז ער געבוירן אן צו קענען זען, אבער איך זע אז ער האט אויגן? איז פארוואס קען ער נישט זען מיט זיינע אויגן, וואס, ס'ארבעט נישט?!"...

געווען איז א טאג, ר' טוביה ליגט אויף זיין בעט, עס איז זיינע לעצטע מינוטן אויף דער וועלט, נאכן דאווענען, זאגן וודוי און לעצטע גרייטונגען אריבערצוגיין צום די אנדערע וועלט, פלוצלונג ווערן אלע ארומיגע דערשראקן ביז גאר, זיי גלייבן נישט וואס זייערע אויערן הערן.
טוביה דער בלינדער עפנט זיינע אויגן, און זאגט ארויס פון זיין מויל ווערטער וואס פירן אריבער א סקרוך אין די ביינער פון אלע וואס הערן איר. און זאגט די פאלגנדע:
"ברוך ה' אז אלע מיינע לעבנס טעג בין איך נישט געווען קיין בלינדער, איך האב געהאט גוטע געזונטע אויגן; גאר וויבאלד איך שפיל אויף חתונות, עס קען זיך דארט מאכן שטודיכלונגען דעריבער דארף איך זייער היטן אויף מיינע אויגן, האב איך דערפאר אינגאנצן פארמאכט מיינע אויגן און נישט געעפנט ביז איצטער, כדי נישט אדורכצופאלן מיט זען עפעס וואס מען טאר נישט".

"דאס הערט זיך ווי א מוזיק קלאנג פון ר' טוביה", רופט אויס מיט פרייד ר' יוסף צו זיין גוטן פריינד ר' פנחס. "די הארציגע זיסע מעלאדיס, זענען ספעציעלע מוזיק קלאנגען וואס מען הערט נישט ביי אנדערע מוזיקאנטן. לאמיר כאפן א בליק, דא ביי די חתונה געפינען זיך אסאך מענטשן, זיי זענען פרייליך און טאנצנדיג, שיינען און זינגען..."
"וואו, ר' פנחס! הער, דאס איז טוביה!
יא, דאס איז ער, טוביה דער מנגן כשר!!! טוביה דער בלינדער מוזיקאנט וואס איך דערצייל איבער אים, איז איינער פון די גאר ספעציעלע מוזיקאנטן דא אין דארף, מענטשן גלייכן אים זייער, ער קומט צו חתונות שפילן אין דערפרייען, ער זעט נישט קיינעם פאר זיינע אויגן... ער איז פארטיפט אין

זיין נגינה, יעצט איז ער עוסק אין מצות חתן וכלה זיי צו משמח זיין. גלייך נאך דער חתונה איילט ער זיך אהיים, ער איז א גלייכער באגלייבטער מענטש".
"ווייל ער איז א בלינדער זענען זיך מענטשן מרחם אויף אים מען באשטעלט אים צו שפילן ער זאל קענען ברענגען פרנסה אין שטוב. געב גאר א קוק, ארום אים שטייען קינדער און דערוואקסענע, זיי קוקן אויף אים מיט רחמנות..."
ר' פנחס הערט זיך איין צו די קינדערישע שמועס